Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la față a Domnului

Fiilor, fiilor, e zi de praznic împărătesc și punem masă de cuvânt, voi, cei ce-Mi lucrați pe pământ, și Noi, cei din cer lucrători, iar Tatăl ne dă de lucru și Se slăvește mereu prin lucrul Său purtat și împlinit după voia Sa.

O, fiilor, Eu, Domnul, dacă nu v-aș da putere și voință pentru lucrul lui Dumnezeu cu voi, ați fi neputincioși pentru așa mari lucrări, dar mâna Mea de peste voi vă dă, vă împarte mereu, iar puterile cerești sunt în mare lucrare peste voi și în voi. Eu, Domnul, sunt fericit de la voi când inimioarele vă pot pentru cele cerești lucrate pe pământ, și Mă mângâi, și pun peste durerile atât de multe mereu peste voi, pun mângâierea care vine de la lucrul Meu cu voi, și așa faceți și voi pentru purtarea durerilor, o, și nu este ajutor mai bun pentru formarea vieții ca și durerile ei, ca și încercările care îl unesc pe om cu Dumnezeu, și toți cei supuși de încercări caută spre Dumnezeu cu inima lor durută și nădăjduiesc după ajutor și după mângâiere de la Domnul, și așa este iconomia tainelor lui Dumnezeu asupra celor încercați pe pământ, iar cerul le aduce în suflet nădejde, apropiere de Dumnezeu, pierderea greșalelor și mângâierea apoi.

O, fiilor, grăiesc cu voi și la voi cu mare dor. V-am învățat mereu să fiți frumoși, v-am spus mereu: *„Fiți frumoși!”*, iar acum vă spun ce trebuie să învățați și să înțelegeți din acest cuvânt, pe care Eu din când în când vi-l spun și vă pecetluiesc cu el. O, fiilor, ar fi trebuit toți fiii acestui popor binecuvântat, ar fi fost să nu uite să fie frumoși, să rămână frumoși. O, dacă ar rămâne creștinul venit la Domnul, dacă ar căuta el în toată clipa să rămână în starea cea dintâi, în sfiala cea de la început o bună bucată de vreme după venirea lui la Mine, când inima lui e blândă, e caldă, e jertfitoare, e plină de bucurie, de pace, de iubire, de Domnul și de frați, de aplecare, de credință lucrătoare, de duioșia care înnobilează inima și purtarea, o, dacă toate acestea ar fi păstrate să nu se strice, să nu cadă, să nu piară, să nu se schimbe, ar rămâne frumos creștinul, ar rămâne copil cu simțirea, cu statura, cu iubirea și cu purtarea, cu dăruirea, cu credincioșia, și ce frumoasă ar fi fața lui, viața lui și purtarea lui dintre frați mereu!

Iată de ce spun Eu adesea la fiii poporului Meu: *„Fiți frumoși!”*, și mai ales vouă, aici, la izvorul Meu de cuvânt, fiilor. Mereu spun: Fiți ca la început când ați venit la Domnul, în dragostea dintâi, că dacă părăsiți aceasta vă faceți urâți, și nu mai sunteți frumoși, iar iubirea dintre frați se face grea, la fel și viața împreună, și se duce dulceața inimii și a purtării și tot începutul ei cel frumos.

Când creștinul vine la Mine și aude glasul Meu și iubirea lui, când vede el lucrul Meu ceresc între voi și cu voi, se umple inima lui de dor și de căutare și de această slavă și mângâiere și este atras spre iubirea cea frumoasă, cea de sus în om prin purtarea lui. Nu toți însă se păstrează așa cu inima și cu purtarea lor, iar când se aspresc acestea apare neaplecarea și neascultarea de Domnul și de frați, răcirea inimii și a iubirii, iar duhul de copil se depărtează pic cu pic de cel ce părăsește dragostea dintâi, frumusețea cea de la început, iubirea de Dumnezeu și de frați și crucea, fiilor, viața sub cruce, măi fiilor, și vai celor ce părăsesc purtarea crucii, că iată cum se duc și cum aruncă de la ei crucea, viața cu Domnul și cu frații, după ce se fac urâți în purtare, în iubire, în frăție, iar aceasta doare la Dumnezeu, doare cu rană grea și sângerândă, și în zadar am murit Eu pe cruce pentru acela care Mă aruncă și se duce de la Mine și uită ranele Mele, prin care a curs sângele lui Dumnezeu pe pământ pentru om, și totul e în zadar pentru mulți care M-au cunoscut prin acest cuvânt, cuvânt care Mă leagă cu jertfa Mea cea pentru om acum două mii de ani.

Se stinge dragostea dintâi în cei ce vin la Mine, iar sfeșnicul Meu se ia de la ei dacă părăsesc mersul lor cu Mine, căci așa este scris. Le-am arătat ucenicilor Mei cei trei frumusețea Mea cea plină de lumină strălucitoare. M-am suit cu ei pe munte, cu trei dintre ei mai iubitori, mai aprinși de dor pentru ființa Mea de lângă ei, mai apropiați durerilor Mele și tainelor toate, cu care am venit să le lucrez pe pământ. Stăteam de vorbă cu ei despre cele ce aveam să sufăr în Ierusalim nu după multe zile, și pe munte sus Mi-am descoperit fața strălucind ca soarele și îmbrăcat în hainele luminii, având în dreapta și în stânga pe cei din cer însoțitori Mie mereu, Moise și Ilie în grai cu Mine, iar când Petru grăia cu Mine pământește, a venit Tatăl în nor și i-a acoperit pe ei și le-a zis din nor: *«Acesta este Fiul Meu prea iubit, în El Îmi găsesc plăcerea, de El să ascultați!».* Ei au căzut de spaimă în clipa aceea, iar Eu i-am atins și le-am spus: *«Sculați-vă și nu vă temeți!».* Rămăsesem cu ei, fără cei doi de sus în vedere lângă Mine, și, coborând, le-am dat poruncă să nu dea de veste nimănui ce au văzut, să nu spună nimănui până după învierea Mea, iar apoi să pună ei mărturie pentru Mine.

Fiilor, fiilor, le eram frumos ucenicilor Mei și i-am adunat însoțitori Mie pe ei. Voiam și ei să fie tot așa de frumoși, și Mi-am arătat lor fața Mea cea slăvită ca să știe de unde sunt Eu cu adevărat, și cine este Tatăl Meu, și să dorească ei apoi frumusețea Mea mereu, mereu și să nu-și mai caute pentru ei altceva apoi, decât pe Mine de Dumnezeu al lor.

Să știți, fiilor, că toți cei care au inimă duioasă vă văd frumoși pe voi, și se întâmplă aceasta pentru că sunteți ai Mei și îmbrăcați în Hristos întru adevăr, o, și câtă datorie au față de Dumnezeu și de oameni cei îmbrăcați în Hristos, ca nu cumva să-și piardă ei haina slavei și frumusețea ei cea de sus și purtarea cea cuvioasă ca și a Mea! De aceea vă spun vouă mereu, mai ales vouă: *„Fiți frumoși!”*. Lucrez cu voi lucruri mari și minunate, port cu voi taine mari, împart cu voi din cer aduse la voi atâtea cuvinte peste pământ, și trebuie să fiți frumoși mereu, mereu, ca și Mine, fiilor, mereu. O, de aceea am dat acum să deslușesc vouă ce poartă în el acest cuvânt spus de Mine vouă adesea, și iată, iar și iar vă spun: fiți frumoși, că taine mari așez cu voi peste pământ și peste oameni, și împliniri minunate pun în lucru cu voi peste pământ. Am între voi îndemn mereu, mereu pentru purtare frumoasă, pentru curățire de greșale ca să fiți frumoși, căci cei ce rămân în greșale nu sunt frumoși, fiilor, iar voi să înțelegeți și să vă aplecați lucrului cel mult și mereu pentru frumusețea voastră, pentru împodobirea cu o purtare frumoasă și mereu a firii voastre, a duhului vostru, a credinței și a credincioșiei în toată vremea, o, și să nu doriți să se sfârșească vremea aceasta de învățătură, de lucrare a frumuseții dacă sunteți ai Mei, că tot timpul omul pe pământ se gătește, se aranjează, se spală, se fardează, își pune podoabe fel de fel ca să fie tot mai frumos, zice el, iar Eu, Domnul, cum să nu fac aceasta vouă dacă v-am așezat pe voi înaintea scaunului Meu de domnie în așternutul Meu cel de la voi?

O, iată, acest fel de cuvânt am grăit și am deslușit vouă în ziua aceasta de praznic sfânt, a amintirii zilei când Eu, Domnul, Mi-am arătat frumusețea Mea ca s-o vadă pe ea ucenicii Mei și să învețe de cine să-și lege viața ca să nu și-o piardă prin nelepădare de sine pentru numele Meu. Iată, cei ce n-au voit cu lepădare de sine dacă au venit la Mine și la voi, aceia n-au putut până la sfârșit să rămână întru iubirea Mea, iar sfeșnicul lor s-a luat de la ei și au plecat să-și scape sufletul, zic ei, numai că Eu am spus că: *«oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga, căci ce poate da un om în schimb pentru sufletul său?».*

Acum, fiilor, vă însuflețesc la lucrul cel mult și de pregătire a slavei praznicului care vine cu binecuvântarea lui și se așează la voi în grădină și așteaptă oaspeți la masă, iar mama Mea Fecioara va fi cea sărbătorită, cea slăvită, și va sta uimită în fața pregătirii pe care i-o puneți înainte spre slava ei cea de la Dumnezeu, fiilor, și iată, și de la voi.

O, fiți harnici, îmbrăcați-vă cu puterile cerești, gătiți totul frumos, frumos, și așterneți apoi masa și primirea la masă a celor de departe și de aproape, care se vor porni și vor veni la izvorul Meu de cuvânt, cu masă de nuntă cerească așteptându-i, că așa este bucuria Mea pentru cei ce M-

au cunoscut în acest cuvânt, care Mă aduce pe pământ în grai cu omul, precum este scris în Scripturi să împlinesc cu glasul venirii Mele, al Fiului lui Dumnezeu, ca să învieze toate sub slava cuvântului Meu, care vine și înnoiește lumea prin naștere din nou, fiilor, precum este scris.

O, sunteți în zor mare, dar să nu intrați sub apăsare, iar și iar vă spun asta, măi fiilor. Mâna Mea este peste voi, fiți credincioși pentru aceasta, și toate vin la timp și se așează la locul lor, așa cum am făgăduit.

Iubire și cârmă în toate, nu uitați această taină a celor ce pot totul în Hristos, așa cum v-am mai spus și în ultima Mea grăire cu voi, iar cei ce nu stau sub această taină sunt slabi de tot întru toate, fiilor.

Acum binecuvintez cu proaspăt cuvânt iubirea voastră și mânuțele și trupul tot și timpul tot, ca să puteți lucra cu zor și cu spor așezarea sărbătorii și toate câte țin de această măreață zi de mângâiere în cer, și pe pământ la voi, că uneori vă văd lucrând din zori și până în zori ca să cuprindeți toate câte sunt de lucrat și de așezat, măi fiilor trudiți pentru slava Mea pe pământ, și se va vesti măreția cea de la voi pentru cei din cer și va mărturisi pe Domnul venit la voi, și pe voi cetate a Sa în mijlocul acestui orășel, în care sunt adăpostit în zilele acestea cu taina Mea de peste voi pe vatra neamului român.

Ies înainte cu binecuvântare de călătorie pentru cei care se vor așeza pe cale spre izvor ca să vină la praznic pentru mama Mea Fecioară, în amintirea zilei când ea a venit lângă Mine în cer. Dau poruncă îngerilor să călătorească cu ei spre izvorul Meu de cuvânt. Un picuț, câteva zile încă, și vine ziua întâlnirii și slava ei în cer, și aici, și porțile se deschid, iar voi veți intra la masă de nuntă, fiilor călători, și ne vom da bucurii, iar mângâierea va fi mare.

O, fiilor de la izvor, nu uitați să cereți zi de praznic cu vreme dulce, dulce și adioasă și plină de măreția puterilor de sus, care vor lucra la vedere cu semnele lor, adăugate spre mângâiere și spre mărturie a prezenței celor de sus.

O, pace vouă tot timpul! Pace și duioșie să lucrați, fiilor! Duhul duios aduce purtarea cea frumoasă pentru cei ce-l poartă în ei.

Pace acum, și pace dulce în ziua cea de praznic, zi atât de așteptată să vină ea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

06/19-08-2017